

Przed-
płata:
(za egz.
nieobo-
wiązko-
we) na
miesiąc
styczeń
0,75 zł.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

Cena
ogłoszeń:
miejscow.
za wiersz
mili-
metry
(1-lam.)
lub jego
miejscie
5 groszy
pozamiej.
6 groszy

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOZMIN, UL. PLESZEWSKA 1

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 60

Inwalidzi wojenni z wojny prusko-duńskiej w r. 1864, prusko - austriackiej w r. 1866 i prusko-francuskiej, którzy są bez środków do życia, zechcą się zgłosić w Starostwie pokój Nr. 9.

Krotoszyn, dnia 1 stycznia 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Wnioski o przedstawienu ogierów do licencji.

Właściciele ogierów prywatnych, którzy w roku 1925 chcą ogiery swoje podać do licencjonowania, zechcą zgłosić je piśmiennie w Starostwie najpóźniej do 10 stycznia 1925 r.

W zgłoszeniu winni zgłaszający podać wiek, maść, pochodzenie i wzrost ogiera. Zaznaczam że ogiery poniżej lat 3 nie będą licencjonowane.

Krotoszyn, dnia 30 grudnia 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

— L. dz. 5917/24 —

Zezwolenie na kwestę.

Pan Wojewoda Poznański zezwolił Dyrekcji Związku Obrony Kresów Zachodnich w Poznaniu Fredry 7 na urządzenie kwesty publicznej na cele powyższego Związku pod hasłem „Tydzień Obrony Kresów Zachodnich” w czasie od 1 lutego do 8 lutego włącznie 1925 r. po ulicach i lokalach publicznych w wszystkich miastach i wsiach obszaru Województwa Poznańskiego.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienie powyższego Związku w legitymacje osobiste z fotografią oraz w puszkę opieczętowaną i skonstruowaną w ten sposób aby osoba niepowołana nie mogła puszkę otworzyć bez naruszenia pieczęci.

— L. 5903/24. —

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 29 grudnia 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Starosta: Kutzner.

Zezwolenie na kwestę.

Pan Wojewoda Poznański zezwolił Zarządowi Zakładu Diakoniskę — Mutterhaus Ariel w Kijaszkwie pow. Wyrzyski na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze Województwa Poznańskiego u mieszkańców wyznania ewangelickiego w czasie od 1 lutego do 31 marca 1925 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie wzgl. uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i odpowiednie poświadczenie powyższego zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez miejscową władzę policyjną.

— L. 5904/24.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 29 grudnia 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Starosta, Kutzner.

Wąglik u bydła w Nowymświecie folwarku wygasł. Koźminiec, dnia 27 grudnia 1924 r.

Komisarz obwodowy: Jasiński.

— L. dz. 783/24 A —

INSTRUKCJA

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie organizacji pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów.

Na zasadzie § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 725) o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów zarządza się co następujące:

§ 1.

W celu zapewnienia funkcjonariuszom państwowym, sędziom i t. d. pomocy lekarskiej, zostaną umówieni, w miarę możności we wszystkich miejscowościach, w których znajdują się władze i urzędy państwowe, lekarze — dentyści oraz położne, opłacani ryczałtem lub od porady, według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

W razie konieczności może być powierzone lecnictwo funkcjonariuszów państwowych lekarzom urzędowym.

§ 2.

Funkcjonariusze państwowi, uprawnieni w myśli § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 725) pragnący korzystać z państwowej pomocy lekarskiej, winni uzyskać od bezpośredniej swej władzy kartę porady czy to dla siebie, czy też dla członka rodziny i udać się z nią do odpowiedniego lekarza umówionego w oznaczonym dla przyjęcia chorych miejscu i czasie.

Emerytowani funkcjonariusze państwowi pobierają karty porady od tych urzędów skarbowych, które im wplacają zaopatrzenie emerytalne

Karta porady ważna jest w ciągu pięciu dni od daty wystawienia i winna być doręczona lekarzom przy pierwszej wizycie. W przypadkach chorób trwających dłużej należy po pięciu dniach uzyskać nową kartę porady.

Karta porady do lekarza—dentysty ważna jest w ciągu 30 dni od daty wystawienia.

W miastach, podzielonych na rejony (dzielnice) chorzy zasadniczo winni być kierowani do lekarza swego rejonu, a tylko w szczególnych wypadkach, dostatecznie umotywowanych, można kierować chorego do lekarza innego rejonu.

Funkcjonariusz państwowy, upoważniony przez bezpośrednią swą władzę do wystawiania kart porady, pobiera tytułem opłaty manipulacyjnej 50 groszy, a sumy, pobrane tą drogą wpłaca do Centralnej Kasy Państwo-

wej, wzgl. do Kas Skarbowych na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dział 6 par. 15 stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 21. X. 1924 L. 5208/BB 1.

§ 3.

Wezwanie do obłożenia chorych winni być składane u właściwego lekarza lub w ambulatorjum, z nadmienieniem, czy potrzebna jest spieszna pomoc. W tych wypadkach pomoc będzie udzielona niezwłocznie, w innych zaś, o ile zgłoszenie wpłynęło przed godziną 15, w dniu zgłoszenia, o ile zaś po godz. 15-ei dopuszczalne jest udzielenie pomocy w dniu następnym.

§ 4.

W razie konieczności skierowania chorego do lekarza-specjalisty, lekarz umówiony czyni to na karcie porady. O ile w danym powiecie nie ma specjalisty, może być chory skierowany do innego powiatu danego Województwa, lecz po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego lekarza powiatowego.

W razie potrzeby skierowania chorego do innego Województwa, a w szczególności do miast uniwersyteckich, należy uzyskać uprzednio zezwolenia właściwego Województwa, na wniosek lekarza powiatowego.

§ 5.

Lekarz umówiony może wystawić obłożenie choremu w razie potrzeby zaświadczenie o chorobie, przypuszczalnym czasie jej trwania i ewtl. niezdolności do pracy na czas nie dłuższy, niż 7 dni. Świadczenie o stanie zdrowia w razie przedłużającej się choroby oraz świadectwo dla utrzymania urlopu zdrowotnego wystawić może tylko lekarz urzędowy (lekarz powiatowy, Wydział Zdrowia Publicznego przy władzach II instancji, względnie Urząd Zdrowia Publicznego Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę) na żądanie bezpośredniej władzy funkcyjarsza, podlegającego badaniu.

§ 6.

W razie zachorowania funkcyjarsza Państwowego lub członka jego rodziny poza miejscem stałej siedziby, korzysta on z pomocy lekarskiej danego miejsca pobytu na warunkach ogólnych.

Koszty, powstałe z tego tytułu obciążają kredyty tego Urzędu Wojewódzkiego (Komisarza Rządu, Delegata Rządu) w okręgu którego funkcyjarsz ma stałą siedzibę urzędową.

Kartę porady w tych wypadkach może wystawić lekarz urzędowy na podstawie legitymacji urzędniczej względnie dowodu osobistego.

§ 7.

Pomoc lekarska nie obejmuje leczenia ortopedycznego, przyroda lecznictwa i t p.

Pomoc dentystyczna nie obejmuje wstawienia zębów sztucznych, robienia mostków, koron i t p.

O ile funkcyjarsz pragnie ażeby mu zaplombowano ząb droższym materiałem np. srebrem, złotem, winien się porozumieć z lekarzem dentystą o ewentualną dopłatę z własnych funduszków.

Rodziny funkcyjarszów państwowych nie korzystają z żadnych ulg w państwowych zakładach zdrojowych.

§ 8.

Przy zamawianiu lekarstw w aptekach rządowych lub prywatnych, umówionych, funkcyjarsz państwowy wpłaca 25% ich ceny.

§ 9.

Okulary (w stalowej oprawie) oraz paski przepuklinowe funkcyjarsz państwowy nabywa po otrzymaniu odnośnego zezwolenia lekarza urzędowego z własnych funduszków, a właściwy Urząd Wojewódzki (De-

legat Rządu w Wilnie, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) na zasadzie przedstawionego rachunku zwraca mu 75% zapłaconej sumy.

§ 10.

Funkcyjarsz państwowy, umieszczony w myśl § 8 rozporządzenia Rady Ministrów w szpitalu, wpłaca 25% taksy szpitalnej bezpośrednio zarządowi szpitala.

Lekarz urzędowy, względnie umówiony w wypadkach konieczności umieszczenia chorego w szpitalu, wydaje mu przekaz do szpitala. Jedynie w wypadkach nagłych dopuszczalne jest umieszczenia chorego w szpitalu bez uprzedniej zgody lekarza umówionego.

Chorzy winni być zasadniczo kierowani do najbliższego szpitala w danym powiecie.

Skierowanie chorego do szpitala w innym powiecie tego samego Województwa winno być umotywowane.

Skierowanie chorego do szpitala w innym Województwie, wymaga uprzedniej zgody Urzędu Wojewódzkiego (Komisarjat Rządu Delegata Rządu).

§ 11.

W razie potrzeby pomocy położniczej należy wezwać położną umówioną. Wezwanie lekarza do porodu może nastąpić tylko w przypadkach porodów nieprawidłowych a stwierdzonych przez położną w miastach gdzie są umówieni lekarze-akuszerzy, ciężarne w danym lub dziewiątym miesiącu winny się zgłosić do nich, celem zbadania i otrzymania przekazu do położnej.

Zwrot kosztów porodu, odbytego w domu, może nastąpić tylko w wypadkach niekorzystania z położnej umówionej lub lekarza umówionego po przedstawieniu rachunków z wymienionych wydatków.

§ 12.

W razie konieczności stesowania kąpeli leczniczych lub zabiegów balneoterapeutycznych lekarz umówiony stawia odpowiedni wniosek, przyczem lekarz urzędowy, na zasadzie badania chorego, wydaje zaświadczenie, uprawniające do otrzymania 50% -wej zniżki w państwowych zakładach zdrojowych.

§ 13.

Udzielanie zapomóg na leczenie w uzdrowiskach ma na celu akcje ratunkową dla funkcyjarszów państwowych oraz członków ich rodzin, dotkniętych gruźlicą lub inną ciężką chorobą, wymagającą pobytu w uzdrowisku.

Funkcyjarsz państwowy, ubiegający się o zapomogę, składa na ręce lekarza powiatowego (Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę) w drodze służbowej podanie z dołączeniem pisemnego zalecenia lekarza umówionego. Lekarz urzędowy, po zbadaniu chorego na podstawie stwierdzonych obiektywnych zmian chorobowych, wystawia świadectwo lekarskie, które następnie przesyła do Urzędu Wojewódzkiego (Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) z umotywowanym wnioskiem.

Urząd Wojewódzki (Komisarjat Rządu, Delegat Rządu w Wilnie) rozważa podanie co do wskazań leczniczych oraz co do czasu trwania kuracji i określa wysokość zapomogi, biorąc za podstawę obliczenia także przysługującej danemu funkcyjarszowi klasy szpitalu powszechnego w siedzibie władz wojewódzkich tego Województwa, do którego funkcyjarsz udaje się na leczenie.

W stosunku funkcyjarszów urzędów administracyjnych II instancji decyduje co do przyznania zapomogi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 14.

Wszelkie rachunki z tytułu pomocy lekarskiej należy przedkładać lekarzowi powiatowemu, który po

sprawdzeniu, kieruje je do właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Komisarza Rządu Delegata Rządu) celem zatwierdzenia i uregulowania.

§ 15.

Instrukcja niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 17 listopada 1924 r.

Minister: fHübner.

Cech przymusowy damsko-krawiecki.

Na zasadzie rozporządzenia Pana Wojewody z dnia 18 listopada 1924 r. L. dz. VI. 6064/24 podaje niniejszem do wiadomości, że oświadczenie za lub przeciw rozszerzeniu cechu przymusowego dla zawodu damsko-krawieckiego w Poznaniu na obwód działalności Poznańskiej Izby Rzemieślniczej z siedzibą w Poznaniu, mianowicie na powiaty:

1. Gostyń, 2. Grodzisk, 3. Jarocin, 4. Kępno, 5. Kościan, 6. Kozmin, 7. Krotoszyn, 8. Leszno, 9. Międzybóże, 10. Nowy-Tomyśl, 11. Oborniki, 12. Odolanów, 13. Ostrów, 14. Ostreszów, 15. Pleszew, 16. Poznań-Wschodni, 17. Poznań-Zachodni, 18. Rawicz, 19. Szamotuły, 20. Środa, 21. Srem, 22. Śmigiel, 23. Wolsztyn, 24. Wzieszcza, należy składać w przeciągu 2 tygodni po ukazaniu się niniejszego ogłoszenia u PP. Starostów powiatowych lub Magistratów wzgl. władz miejscowych, wiejskich i obszarów dworskich.

Wzywam zarazem wszystkich tych, którzy w miejscowościach wyżej wyszczególnionych powiatów zawód damsko-krawiecki wykonują, do oddania oświadczeń z tem, że ważne są tylko takie oświadczenia, z których wynika, iż oświadczający jest za lub przeciw utworzeniu przymusowego cechu.

Oświadczenia oddane po upływie wyznaczonego czasokresu nie będą uwzględnione. Oświadczenia winny oddać i te osoby, które wnioski o utworzenie względnie rozszerzenie przymusowego cechu podały.

-- L. dz. II. 850/24. G. —

Poznań, dnia 13 grudnia 1923 r.

Za Wojewodę: Komisarz

Prezydent miasta Poznania.

Ustalenie wartości zarobków w naturaljach.

Na mocy § 160 ustęp 2 Ordynacji ubezp. z dnia 19. VII. 1911 ustanawiam na powiat Pleszew następnę przeciętnę ceny miejscowe potrzebne do obliczenia wartości poborów w naturaljach robotników rolnych zawodowych i urzędników oraz z wartości utrzymania jak następujące:

1.	100 kl. pszenicy	25,— zł
2.	100 „ żyta	20,— „
3.	100 „ jęczmienia	18,— „
4.	100 „ owsa	23,— „
5.	100 „ grochu	27,— „
6.	50 „ ziemniaków	2,— „
7.	50 „ słomy	1,50 „
8.	50 „ siana	1,50 „
9.	1 „ prosa	3,— „
10.	1 „ pęczaku	0,50 „
11.	1 „ fasoli	0,30 „
12.	1 „ kaszy	0,35 „
13.	1 „ kawy	0,80 „
14.	1 „ soli	0,30 „
15.	1 „ masła	2,— „
16.	1 litr mleka	0,18 „
17.	1 „ kwaśnego wzgl. zbieranego lub maślanka	0,13 „
18.	1 kopa jaj	8,— „
19.	1 kg mąki pszennej	0,50 „

20.	1 kg mąki żytniej	0,40 zł
21.	1 „ mięsa	1,50 „
22.	Wartość użytkowania jednej morgi ziemi nie nawozonej	20,— „
23.	Wartość użytkowania jednego ara ziemi nie nawozonej	3,— „
24.	Wartość użytkowania jednej morgi ziemi nawozonej i zoranej	30,— „
25.	Wartość użytkowania jednej morgi uprawionego ogrodu	30,— „
26.	Wartość użytkowania jednego zagonu (30 prętów kwdr.) na kapustę	12,— „
27.	Wartość użytkowania jednego zagonu (30 prętów kwdr. na ziemniaki)	10,— „
28.	Wartość użytkowania jednej krowy rocznie	90,— „
29.	Wartość użytkowania jednej krowy rocznie dostawionej przez pracodawcę	110,— „
30.	Wartość użytk. jednej świni rocznie	35,— „
31.	1 świnia tuczna na centnar żywej wagi	60,— „
32.	Wartość użytk. jednego skopu (bez skóry) rocznie	25,— „
33.	Wartość użytk. jednej kozy rocznie	15,— „
34.	Gęsi za sztukę	5,50 „
35.	Kaczki za sztukę	3,— „
36.	Inny drób	2,— „
37.	Wartość użytkowania drobiu (ogółem nie dzieląc na rodzaj) rocznie	10,— „
38.	Wolna opieka lekarska i apteka	50,— „
39.	Wolna furmanka do kościoła itd. w ciągu roku 2 furmanki	10,— „

Dla nieżonatych robotn. zawodowych.

40.	Wolne mieszkanie roczne	40,— „
41.	Wolny opał rocznie	50,— „
42.	Wolne utrzymanie rocznie	480,— „
43.	Wolne utrzymanie i pranie	550,— „

Dla żonatyh robotn. zawodowych.

44.	Wolne mieszkanie roczne	55,— „
45.	Wolny opał	100,— „
46.	Wartość deputatu składającego się z żyta i ziemniaków	2300,— „
47.	Wartość użytkowania żywego inwentarza drobnego (ogółem ze względu na rodzaje)	50,— „

Dla nieżonatych urzęd. gospodarczych.

48.	Zupełnie wolne utrzymanie i pranie (włącznie mieszkanie, światło, opał itd.)	800,— „
49.	Wolne utrzymanie z praniem	920,— „
50.	Wolne mieszkanie rocznie	60,— „
51.	Wolny opał	50,— „

Dla żonatyh urzęd. gospodarczych.

52.	Wolne mieszkanie roczne	240,— „
53.	Wolny opał	120,— „
54.	Wartość deputatu w ziemniakach, zbożu i wartości użytkowania bydła (ogólnie bez względu na rodzaj)	2500,— „
55.	Wolna opieka lekarska i lekarstwo rocznie	150,— „
56.	1 centnar węgla	2,30 „
57.	kbn. drzewa	8,— „
58.	1 kupka gałęzi	3,50 „
59.	1000 sztuk torfu	7,— „
60.	Wartość wolnego mieszkania ustanawia się następująco:	

I. Dla osób zatrudnionych w domu:

1. dla nauczycieli wychowawców, sekretarzy prywatnych, dom dla towarzystwa, reprezentantek, Dam domu, bon I klasy, pielęgniarek chorych i innych wykwalifikowanych zawodów dziennych dla sług, woźnic, szoferów, bon II klasy, pielęgniarek dzieci, paniczek dla dzieci, klucznic, wyręczycielek, gospodyń do-

- mu i innych podobnych osób dziennie 0,80 zł
3. dla wszystkich innych osób męskich także i woznych w miastach dziennych 0,70 „
- Wartość wolnego mieszkania wynosi $\frac{1}{10}$ powyższych plac dziennych. Jeżeli osoba otrzymuje tylko wolne utrzymanie bez mieszkania natenczas należy odciągnąć wartość mieszkania w wysokości $1\frac{1}{10}$ powyższych plac.
- II. Dla osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych:
- dla urzędników, majstrów, starszych kelnerów itp. urzędników, dla pomocników handlowych i pomocników aptekarskich dziennie 0,80 „
 - dla czeladników, rzemieślniczych i pomocników, kelnerck i żeńskich pomocników handlowych, dla męskich uczni handlowych i aptekarskich i dla wszystkich innych pracujących przedsiębiorstwach przemysłowych dziennie 0,70 „
 - dla uczni rzemieślniczych męskich i żeńskich jako też i dla wszystkich innych żeńskich osób zatrudnionych w przemysle 0,40 „
- Wartość wolnego mieszkania wynosi $\frac{1}{10}$ część powyższych plac dziennych. Jeżeli osoba otrzymuje tylko wolne utrzymanie bez mieszkania należy potrącić przypadającej jej plac $\frac{1}{10}$ część tej plac.
- III. Dla męskiej służby wiejskiej dziennie 0,60 „
2. dla żeńskiej służby wiejskiej dziennie 0,45 „
- Wartość wolnego mieszkania dla młodocianej służby na wsi poniżej lat 16 wynosi dziennie 0,25 „

Powyższe wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.
Pleszew, dnia 29 grudnia 1924 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń.
Kutzner, Starosta.

Obwieszczenie!

Na podstawie § 77 ordynacji procederowej z dnia 1 czerwca 1891 r. i § 46 regulaminu o obowiązkach obwodowych mistrzów kominarskich z dnia 11 grudnia

1917 r. (Dodatek do Dziennika Urzędowego nr. 51 Rejencji - Poznańskiej i Bydgoskiej) ustanawia się następującą:

Taryfe kominarską.

- za czyszczenie ruskiej rury w budynkach parterowych 0,15 zł
za każde dalsze piętro więcej 0,05 „
- za ruską rurę w budynku parterowym szerszą ponad $0,40 \times 0,50$ 0,20 „
za każde dalsze piętro więcej 0,10 „
- za jeden komi nt, zw. sztygier. do którego kominarz przy czyszczeniu wejść musi, w budynku parterowym 0,25 „
za każde dalsze piętro więcej 0,12 „
- za komin albo ruską rurę procedorową, lub centralnego ogrzewania w budynku parterowym 0,50 „
za każde dalsze piętro więcej 0,25 „
- za czyszczenie odrogi kominu lub kanału, gardła lub nagłówka 0,10 „
- Poddasze i piwnice, w których znajdują się paleniska liczy się jako piętro i opłaty za czyszczenie pobiera się stosownie do opłat podanych w pozycjach od 1—5.
- Za wypalanie sadzy w kominach albo ruskiej rurze 1,00 „
Materiał potrzebny do wypalenia dostarcza właściciel domu.
- Za kminy wszystkich rodzaj w budynkach odosobnionych ponad 200 m od większego kompleksu budynków płaci się więcej 50%.
- Za wydanie opinii lub rewizję kominów, ognisk itd. przy odbiorze nowych albo przebudowanych budynków płaci się według specjalnej umowy.
- Jeśli kominarz zgłosi się do czyszczenia kominów, co mu się jednak wzbrania uczynić, płaci się mimo to cenę ustaloną niniejszą taryfą.
- Za pracę zamówioną przed godz. 7 lub po godz. 17 płaci się podwójną taryfą.
- Za prace kominarskie nie wymienione w niniejszej taryfie może być zawarta specjalna umowa. Pobieranie niższej opłaty za wymienione czynności jest dozwolone, natomiast likwidowanie wyższych opłat jest zakazane i będzie karane grzywną stosownie do § 148 ordynacji procederowej.

Powyższa taksę wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Pleszew, dnia 27 grudnia 1924 r.
Starosta, Kutzner.

Dział nieurzędowy

KOWAL

maszynista, dzielný w swym zawodzie z własnymi narzędziami, moźl. z zaciągim, potrzebny od 1. 4. br. na ordynarję.

Dom. Gałazki Małe, poczta Sobótka,
powiat pleszewski. Tel. 4. 2

Wszelkie druki

wykonuje jaknajszybciej
po cenach umiarkowanych

ZAKŁAD GRAFICZNY

(właśc. Leon Goldbek) Koźmin 3

Dominjum Skoraczew

per Mchy

stacja Chocicza, powiat jarociński
poszukuje

od 1-go kwietnia 1925 r.

skotarza - bojarza

z zaciągim

i kołodzieja

z zaciągim. 1